

lesarabrøv

Hvar eru tit?

Hetta er ein ábreiðsla til teir føroysku ítróttar-skrivarnar.

Ein av heimsins størstu vetrarítróttargreinum er flogbóltur, men er hetta ikki at merkja í teimum føroysku fjølmiðlunum.

Landskappingin í flogbólti og hondbólti verða leiktur um somu tíð. Væl verður greitt frá dystum í

hondbólti, alt gott um tað., meðan litið og einki verður skrivað um flogbólt. Tað sum kemur í bløðini um flogbólt eru al oftast gamlar og skeivar støður.

Áhugin fyri flogbólti er ikki størri í sjónvarpinum. Tá fót bólt skappingin er av, steðga tær føroysku ítróttarsendingarnar og

hetta er um somu tíð sum flogbóltur og hondbóltur byrja.

Vit mugu minnast til, at flogbóltur hevur vunnid heidurstekin á øllum oyggjaleikum. Tað er bert spell, at áhugin bert er til staða, tá ið landsdystir eru. Áhugin átti eisini at verið í landskappingini.

Vit vilja við hesum

skrivi heita á fjølmiðlarnar um at vera meira fjøl-broyttar og ikki bert hava frásagnir um tað tit eru áhugaðir fyri.

FLEYR A,
Meistaradeild kvinnur

Maersk Air í fíggjarligari trongstöðu?

Í farnu viku var eg við familju míni í Danmark ein túr. Vit ferðaðust um flogvøllin í Vágum við flogfarinum hjá Maersk Air. Ein deiligur túrur niður og servisan góð.

Men tað, sum far meg at taka pennin, er tann viðferð vit finga á vegnum heim aftur. Ferðaseðlarnir hjá okkum vóru »opnir« — t.v.s. at dagurin til heimferðina ikki var valdur, tá vit fóru avstað.

Fýra dagar áðrenn heimferðina bílegði eg í telefonini pláss við Danair rutini heim aftur ferðaseðil frá Odense til Kastrup og frá Kastrup til Vágur. Báðar túrar sama dag, tí tað var sambært Maersk Air iroknað prisinum. Ikki tí — slikar bíleggingar havi eg gjørt fleiri ferðir áður uttan trupulleikar. Eg fekk sum vant eitt bíleggingarnúmer til ferðaseðlarnar, he ta númer skuldi eg so upplýsa »passager-assistentinum« áðrenn farast skuldi avstað úr Odense. Sjálvandi fekk eg at vita, at vit skuldu mæta

í góðari tíð. Sum tað skuldi verið nakar trupulleiki fyri okkum ferðingarnar.

Dagurin til heimferðina gjørdist skjótt veruleiki, og vit møttu upp á flogvøllinum við Odense ein hálvan tíma, áðrenn flogfarið skuldi fara.

Men so hendi tað, sum eg als ikki hevði væntað. — Aftan fyri diskin glepsar ein so morgunhás og næsadjørv dama heldur óförsammað: »Du er altsá kommet er kvarter for sent. Vi har ikke tid til at lave jeres billetter om.« Aftan á at hava tastað á nakrar knøttar á telduni, sleppi eg av við okkara víðføri, og so kemur sama óförsammaða glepsið aftur: »Det koster altså 1126 kroner«. Eg royndi at greiða frá, at her mátti vera ein misskiljing, tí vit (2 vaksin og eitt barn) høvdu bílagt ferðaseðil til henda túrin. Men har var einki at gera uttan at gjalda og tíga.

Hóast eina góða ferð til Kastrup sýntist henda framferð vera heldur

átalverð — ikki serliga »kundavenlig«. Í Kastrup greiddi eg frá okkara hending, men daman hjá hjá Maersk Air í lufthavnini kundi onki gera. Bæð meg greiða frá hendingini, tá vit komu heimaftur.

Og so varð gjørt, tá vit um síðir vóru komin til Havnar. Men heldur ikki á skrivstovuni hjá flogfelagnum var nakað at gera. Eg fekk at vita um, hvat og hvussu flogflegagið viðgætt slikar hendingar, tá ferðafólk koma »ov seint« til flogferðina. So var tað sagt.

Endamálið við hesum brævi er ætlað at ávara fólk, ið fara at ferðast við

Maersk Air, at tey kunnu líka so væl sum vit koma út fyri eini slikari hending, nevnliga at gjalda fyri nakað, sum tey ikki eiga. Tí hvat er definitionin uppá at koma ov seint til eina flogferð, er tað at koma ein hálvan tíma áðrenn flogfarið fer, ella tveir minuttir eftir at flogfarið er farið á flog.

Er hetta ein taktiskur inntøkipolitikkur hjá Maersk Air í hesum fíggjarliga trongu tíðum? Neyvan, men hetta er ein sera vánaligur ferðafólkapolitikkur.

Ónegdur ferðamaður

Dustutir rútar

Ofta kunnu føroysk bløð geva einum eitt upplivsi. Kanska ikki so nógv journalistiskt sum í aðrar mátar.

Sum nú nakað herfyri, tá eitt av blaðfólkunum á »Sosialinum« letur eina 96 ára gamla funningskonu pástánda, at hon turkar 'ustid av. Kann vera, at so mandandi blaðkvinna er in, at hon turkar dust-ú av húsúnaðinum, h-anara minni finu med-systrar hava annars í fleiri

ætarið bara stovad møblar av.

Og nú ein dagin var eitt av blaðfólkunum hjá »Sosialinum« norðuri í Klaksvík, har nakrir gamlir skúlanæmingar høvdu fingið tað óføra góða hugskotið at savnast 35 ár eftir, at tey fóru í skúla fyrstu ferð. Og fyri at gera tað stuttligari royndu tey eftir ferðini eisini at vera ílatin sum fyrsta skúladagin. Sambært medarbeiðaranum hjá

»Sosialinum« segði ein seg vera í skotarúttum niður-deili.

Eg gekk leingi og hugsaði um, hvat hetta mundi vera fyri eitt sjáldsamt plagg. Og eg átti at vitað tað, tí í 1956 var eg so mikið gamal, at eg so smátt var farin at hyggja eftir konufólki. Endiliga dagði fyri mær, at hetta helst mundi vera tað, vit tá á døgum kallaðu skotskternut! Men á »Sosialinum« eru medar-

beiðarnir eyðvitað so finir upp á tað, at teir ikki kunnu taka eitt so simpult, óføroyskt orð í sin munn.

Høvdu teir tímað at gjørt sær tann ómak at sligið upp í eina etymologiska orðabók, høvdu teir sæð, at bæði ternutur og rútur eru plattýsk av uppruna og ikki petti føroysk.

JHJ

Ein fyríbils viðmerking

til grein í Sosialinum 11. januar 1991: Krabbameins-sjúk tørvar betri umstøður

Tað er satt, sum tað er sagt og serstakliga nú, tá Anders Harboe Ree og Tove Jagt eftir teirra viðmæli hava beint støðuna fyri hesar sjúklingar langt aftur í tíðina.

Øll greinin fyrikemur mær soleiðis, at eg bert kann sammeta hana við eina krokodillu, sum grætur tey nógv umtalaðu krokodillutur.

Hvi visir Anders seg nú at skula hava so stóran ans fyri hesum sjúklingum, sum hann annars bert hevur roynt at jagstrað burtur og helst so langt burtur frá røntgendeildini sum møgult.

Hvørki hann ella Tove Jagt hava havt við hesar sjúklingar at gjørt, hvørki kannan, viðgerð ella eftirkannan og ikki samband við Radiumstöðina.

Tað eg skrivi um nú, geldur mest um illsjúkurl í bróstum og kannan og viðgerð av hesum, sjálvt um eg eisini havi kunntleika um hvussu viðgerð av øðrum illsjúkum fer fram.

Á Radiumstöðini eru fleiri deildir fyri ólíka sjúkurl og lækarnir eru specialiseraðir á hvør sinum øki og til at geva ta viðgerð, sum teir meta er tann besta fyri tíðina.

Eg havi fyrr í skrivi umtalað tað samstarv, eg havi havt við lækarnar á Radiumstöðini, so tað skal eg ikki taka upp aftur í hesi grein.

Skrivingin í Sosialinum, sum viðvíkur at røntgenviðgerðartólið ikki hevur nakað knýti til røntgendeildina ella eigur at hava tað, fyrikemur mær so ófatandi, at tað skal hava verið brúkt av nokrum lækna og enn minni av einum røntgenlækna, sum skuldi vítað eitt sindur um røntgen og ikki úttalað seg sum hann var alfabetur í røntgen.

Røntgentól geva røntgenstrálur av ólíka styrki. Hetta kann vera broytt á sama tóli við at broyta spenning og streymstyrki. Tólið nýtir ikki at broyta útsjón og eldri tól er fult brúkanði, um tað er í lagi og tað er tað gamla viðgerðartólið, sum er tikið niður ímóti minum ráðum.

Summi røntgentól eru

Johan Djurhuus, lækni, skivur

gjørd til at taka myndir við og onnur til at viðgera sjúkurl av ólíka slag.

Fyri at fáa tað rætta sjúka staðið, hvar ein skal geva røntgenstrálur, er neyðugt bæði við gjøgnumlýsan og røntgenmynd við blýggjavmarkan at tryggja sær, at økið, ið strálur verða givnar á, er rætta økið.

Seinni verður so við røntgenmyndum kannað, um viðgerðin hevur hjálpt og hvussu nógv.

Halda tit, Anders Harboe Ree og Tove Jagt, at tykkara framferðarháttur er bara gamansleikur, tonkja tit yvirhøvur uppá teir sjúklingar, tað gongur so hart út yvir, eru teir ikki raktir nógv illa frammanundan og nú afturat onga serstaka kannning ella viðgerð.

Alt takkað verið tykkara viðmæli til landsins myndugleikar, sum als ikki vóru konir á hesum øki.

Hetta er ein fyríbils viðmerking, tað koma fleiri.

Johan Djurhuus, lækni

Tit ringja
sosialurin,
tlf. 11820
— vit skriva